

Par LRB kopsapulci Kara muzejā

Š.g. 27. janvārī Kara muzeja telpās notika ikgadējā LRB kopsapulce. Neskatoties uz to, ka daudzus bija pieveicis vīruss, no 128 biedriem uz kopsapulci ieradās 64. Līdz ar to tika nolemts, ka sapulce ir tiesīga pieņemt lēmumus.

Kā vienmēr, vispirms Dace Čoldere sniedza atskaiti par biedrības paveikto aizvadītajā gadā. Protams, ka gada notikums – 7. Baltijas valstu restauratoru triennāle un tai pakārtotā Latvijas restauratoru darbu izstāde. (Atsauksmes skatī iepriekšējā avīzē.) Lielāko ieguldījumu triennāles un izstādes augstvērtīgajā norisē deva darba grupa – Inta Rudzīte, Aida Podziņa, Velga Opule, Aija Brīvniece un Rudīte Kalniņa. Savukārt, biedrības nopelns – organizatora un koordinatora spēja, jo izrādās, ka gan Igaunijā, gan Lietuvā ar to ir diezgan lielas problēmas, jo nav šāda centrāla, restauratorus apvienojoša un koordinējoša spēka.

Vēl viens no biedrības labajiem darbiem – nometnes organizēšana Iģenē. Taču ar pagājušogad veiktajiem darbiem ir noslēdzies viens no restaurācijas pasākumu etapiem – nometnes Iģenē vairs rīkotas netiks. Ir jādomā par citiem

objektiem, kuros varētu rīkot līdzīgas nometnes.

Otra, mazāk zināma nometne, augusta sākumā norisinājās Alūksnē, kuru ierosināja Baltvācu bruņinieku organizācijas jaunieši.

(Turpinājums 2. lpp.)

Par LRB kopsapulci...

(Turpinājums no 1. lpp.)

2005. gadā organizētas vairākas ekskursijas.

Ikgadējā rudens ekskursija ļāva ielūkoties dažos Vidzemes kultūras un mākslas pieminekļos. Otrā – pavasarī – pieredzes apmaiņas brauciens uz Itāliju (ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu).

Brauciena rezultātā parakstīts sadarbības līgums, kura ietvaros iespējams meklēt jaunas sadarbības formas.

Nedaudz atslābis ir lekciju cikls, jo tā arī nav skaidrības, ko īsti vēlamies. No vienas puses ir vēlme, lai kaut kas notiek, bet no otras – katrā trešajā otrdienā rīkotie pasākumi nebūt nav tik plaši apmeklēti.

Pēc Daces Čolderes atskaites Revīzijas komisijas ziņojumu nolasiņa Inita Smiļa un savus komentārus sniedza Sarmīte Gaismiņa (atskaite par LRB finansiālo darbību tiek publicēta atsevišķi).

Kopsapulces otrajā daļā sekoja vēl vairāki ziņojumi un atskaites.

Inta Rudzīte darba grupas vārdā atskaitījās par 7. Baltijas valstu triennāles organizēšanu un stenda referātu turpmāku prezentāciju Latvijā.

Tika apspriests jautājums par restauratoru darba marķēšanu. Kaut arī pēc Ināras Heinrihsones publikācijas avīzē un uzstāšanās kopsapulcē savus ieteikumus sniedza gan Zane Stikāne, gan Kristīne Širvinskas, jautājums vēl arvien paliek atklāts.

Ja ir kādas idejas, tad tās labprāt tiks uzklaustītas LRB valdē.

Joprojām grūti iet ar avīzi, jo mēs aizmiršam, ka avīzi veidojam paši.

Gribam lasīt – tomēr jāatrod laiks kaut nelielam rakstiņam, it īpaši, ja solām, ka būs. Jo nebūt nav apskaužams avīzes redaktora darbs – savākt materiālus kārtējam izdevumam. Ne tāpēc, ka nebūtu ko rakstīt, bet tāpēc, ka sakām, ka būs – rīt, parīt! – bet paiet nedēļas... un rakstu, ko ielikt avīzē, nav. Gluži loģisks šķita A. Vējkrīģera ieteikums ievietot informāciju mājas lapā, ja nespēj uzturēt avīzi. Taču rezultātā tika nolemts, ka būs gan avīze, gan tika apstiprināta darba grupa jau esošās LRB mājas lapas uzturēšanai – A. Melbārdis un G. Poldme.

Ar lūgumu pie kolēģiem vērsās R. Pētersons. Par Ķemeru sanatorijā notikušajiem restaurācijas darbiem, kur līgumu laužusi nezināma firma

“Milano Kianti Latvia”. Priekšlikums – LRB vārdā, kontaktējoties ar R. Pētersonu, rakstīt garāku ziņojumu, lai panāktu, ka “Ominasis Latvia” noslēgtu līgumu ar tiem, kuri drīkst nodarboties ar restaurāciju.

Sapulces noslēgumā lietišķā gaisotnē vēl tika apspriesti dažādi jautājumi.

Un kopsapulces apskata nobeigumā – notikušo vēlēšanu rezultāti. Gandrīz vienbalsīgi par LRB priekšsēdētāju ievēlēja Dace Čoldere (59 balsis). Valdē ievēlētas – Sarmīte Gaismiņa (59), Dita Murziņa (49), Aija Brīvniece (48), Velga Opule (47), Daiga Aže (45), Zita Sokolova (45), Ilze Bula (42), Ināra Heinrihsone (39), Rasma Lezdiņa (38). Revīzijas komisija viena cilvēka sastāvā – Inita Smiļa (56). ♦

Sagatavoja Z. Sokolova.

Aktīvais finansiālās darbības gads

Paģājušais 2005. gads LRB bija aktīvas finansiālās darbības gads. Saņēmām no VKKF atbalstu gan mūsu tradicionālām aktivitātēm, tādām kā plenērs Iģenē un vasaras nometne Alūksnē, tā arī restauratoru grupas izzinošai ekskursijai uz Itālijas restaurācijas institūtu Florencē “Palazzo Spinelli”. Taču pats nozīmīgākais un finansiāli dārgākais pasākums bija mūsu konference, izstāde un tās katalogs, kā arī konferences materiālu rakstu krājums. Kopā no VKKF visiem šiem projektiem saņēmām 26 630,00 Ls. Daļu izdevumu sedza konferences dalības maksas, kuras kopā sastādīja 4901,58 Ls un 1780,00 eiro.

Ja ikgadējos pasākumos bez VKKF līdzekļiem tiek izlietoti arī LRB līdzekļi un biedru personīgie līdzekļi, tad visus ar konferences un izstādes rīkošanu saistītos izdevumus nosedza VKKF piešķirtie līdzekļi un dalības maksas. Kopā konferencei un izstādei esam iztērējuši 22 450,91 Ls (uz 1. I. 2006. g. 20 750,91 Ls). Pārējiem VKKF atbalstītiem projektiem esam iztērējuši 6167,47 Ls. Bez tam projektā līdzekļi bija lūgti vēl projekta turpinājumam – reģionu iepazīstināšanai ar konferences un izstādes stenda referātiem, kam paredzēti vēl apmēram 1300,00 Ls. No dalības maksas iegūtos 1780,00 eiro, valde ir nolēmusi ieguldīt

izzinošā ekskursijā uz Vāciju tiem LRB biedriem, kuri veidoja darba grupu konferences un izstādes sekmīgai norisei galveno organizatoru I. Rudzītes, A. Podziņas, V. Opules un R. Kalniņas vadībā. Ar to arī būsims noslēguši restauratoru lielāko pasākumu, ko ik pa 9 gadiem organizējam Latvijā, un varēsims atgriezties pie sev ierastā, pieticīgā budžeta.

Lai saņemtu arī turpmāk VKKF atbalstu, plānosim interesantus un saturīgus pasākumus, rakstīsims projektus, kas veicina mūsu profesionālo izaugsmi. ♦

Sagatavoja Sarmīte Gaismiņa.

Aktualitātes pēc Baltijas valstu restauratoru 7. triennāles

Plānojot Baltijas valstu restauratoru 7. triennāli, Rīcības komiteja paredzēja pēc izstādes un konferences pasākumus, kuros tiks pievērsta sabiedrības uzmanība restauratoru profesijai un ar stenda referātu palīdzību tiks demonstrēti veiktie darbi. Rīcības komiteja ir uzsākusi organizēt Restauratoru biedrības biedru uzstāšanos Jelgavā, Rēzeknē, Ventspilī, Talsos. Iespējams, ka pasākumi būs arī Valmierā, Siguldā, Saldū. Tie tiks saskaņoti ar šajās pilsētās strādājošiem restauratoriem vai kultūras pieminekļu aizsardzības inspektoriem un norisināsies visa gada garumā.

Pirmais pasākums, kuru organizē Inta Rudzīte ir ielānots **aprija mēneša pirmajā pusē Jelgavā**. Pasākuma galvenais centrs ir Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzejs. No muzeja puses iniciatīvu ir uzņēmies restauratore Zane

Stikāne kopā ar muzeja Publicitātes nodaļas vadītāju Mariju Kauperi. Pasākums notiks muzejā. Ir paredzēts runāt par šādām tēmām:

- Par likumdošanu, kas jāzina un jāievēro restauratoriem un fondu glabātājiem – Dace Čoldere,
- Par restauratoru profesijas statusu, par kvalifikācijas paaugstināšanas iespējām, par Atestācijas Komisijas darbu un par Latvijas Restauratoru biedrību – Inta Rudzīte,
- Par metāla priekšmetu restaurāciju, īpaši izceļot 17. gs. Jelgavas (Ketleru) pils portāla čuguna detaļu restaurācijas īpatnības un glabātāju attieksmi pret šo objektu – Sarmīte Gaismaņa,
- Par darbu Ģ. Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzejā – Zane Stikāne

Nākamais pasākums, kuru organizē Rudīte Kalniņa notiks **Rēzeknes Mākslas vidusskolā**, domājams **27. aprīlī**. Organizatore

no Rēzeknes Mākslas skolas puses ir direktora vietiece zinātniskajā un radošajā darbā Aloida Gavare. Piedāvājamā pasākuma norises saturs:

- Par restauratoru profesijas statusu, kvalifikācijas iegūšanu, par Atestācijas Komisijas darbu, par Latvijas Restauratoru biedrību – Inta Rudzīte,
- Par likumdošanu – Dace Čoldere,
- Par koka priekšmetu restaurāciju – Aīda Podziņa,
- Par metāla priekšmetu restaurāciju – Sarmīte Gaismaņa,
- Par Aglonas bazilikas bibliotēkā/ arhīvā glabātās inkunābulas restaurāciju – Rudīte Kalniņa.

Rudenī ir paredzēts doties uz Ventspilī un Talsiem. Pasākuma saturs galvenajos vilcienos visās vietās būs līdzīgs, mainīsies tikai detaļas. Katrā pasākumā apskatei tiks izlikti konferences laikā demonstrētie stenda referāti. ❖

Rudīte Kalniņa

Jaunākā literatūra par restaurāciju LNB (Uz 09.03.2006.)

Periodiskie izdevumi:

1. The Quarterly, No 54, 56, 2005
2. News, The Newsletter of the British Association of Paper Historians, No 57, 58, 60 2005, No 61 2006
3. International Preservation News No 32, 33, 34 2004, No 35, 36 2005
4. Paper Conservation News, Nr 113, Nr 114, 2005
5. V&A Conservation Journal, No 49, 50, 51 2005. Kopš 2005. g. rudens žurnāls ir apskatāms www.vam.ac.uk/conservationjournal
6. Studies in Conservation, vol 49, No 3,4 2004, vol 50, No 1,2,3,4 2005
7. The New Bookbinder, vol. 23, 2003 un vol. 25, 2005
8. ICON news, 2005, 1, 2006, 2 Institute of Conservation Londonā izdod jaunu žurnālu!!!

Grāmatas:

1. Science for Conservators, 2005. g. Vol. 1 Materials
Vol.2 Cleaning

Vol. 3 Adhesives and Coatings Pirmo reizi iespiests 1983.gadā. Pieprasījuma dēļ katru gadu izdots no jauna. Labs palīgs restauratoriem, lai saprastu materiāla uzbūvi un veiktā procesā notiekošās izmaiņas.

2. International Charters for Conservation and Restoration, Monuments and Sites I, 2004 ICOMOS izdevums.

Apkopotas ICOMOS hartas sākot no 1931. g. līdz 2003.g.

3. Rodgers, Bradley A., The Archaeologist's Manual for Conservation. A Guide to Non-Toxic, Minimal Intervention Artifact Stabilization, 2004, Kluwer academic / Plenum Publishers, New York.

Arheoloģiskā koka, dzelzs u.c. metālu, keramikas, stikla, akmens konservācija. Domāts Karolīnas Universitātes studentiem.

4. Ellis, Margaret Holben, The Care of Prints and Drawings, 1995, AltaMira Press

Rūpes par grafikām uz papīra un pergamenta. Konservācijas procesi,

glabāšana.

5. Lott M., Moldre A., A Brief History of the Estonian Book, 2000, National Library of Estonia, Tallinn (Mari Sīneri dāvinājums).

6. Bagdzevičiene J., Kruopaite L., Pigmentai ir dažklielai restaurojant kultūros vertybes, 2005, Savastis Vilnius

Autores P. Gudina Restaurācijas Centra ķīmiskās apkopujošas literatūru par krāsu pigmentiem (lietuviešu valodā).

7. Geležiniu kulto ir memorialiniu paminklu viršiniu rinkinys Šiauliu „Aušros” muziejuje, 2003 katalogas

8. Paolini C. Faldi M., Glossario delle tecniche artistiche e del restauro, 2005, Firenze, Edizioni Palazzo Spinelli

9. International Academic Projects. Professional Development Programme, 2004, 2005

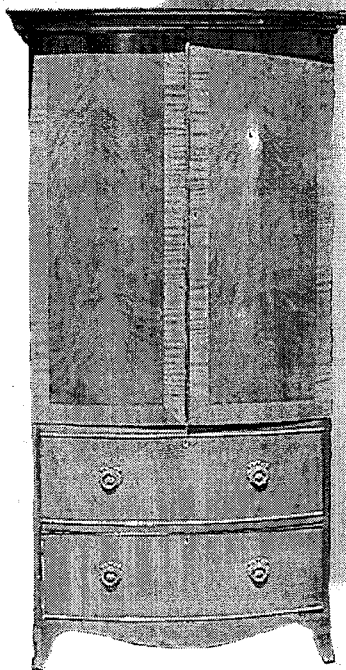
Var apskatīt www.academicprojects.co.uk

10. ABC Catalogue, Archetype Books on Conservation, 2003 (var apskatīt arī www.archetype.co.uk) ❖

Acīmredzamais neticamais jeb zini vai mini...

Tas notika tālajos laikos, nu ne tik tālajos, bet gan deviņdesmitajos, kad gaisā vēl bija jūtama janvāra barikāžu dzirksteļu atblāzma, kad viena naudas reforma nomainīja otru, kad plosījās reketu savstarpējie ķīviņi un uz pēdām mina atbaidošā inflācija, bet dzīve pavēra plašas iespējas jaunai darbībai un svaigai domai, bet ne tikai... modās apslēptie spēki un paralēlā pasaule sarosījās... viņi nesnauca... Bija pienācis laiks rīkoties un viņi rīkojās. Bet vienkāršais puisis Jānis – smalkas māksliniecišķas dvēseles un sava laika neatlaidīgs mākslas mīļotājs un kolekcionārs – nemaz nenojauta, kas viņu sagaida, kad kādā krēslainā pēcpusdienā viņš mājās pārveda Viņu – ilgi noskatītu un iekārotu – 19. gs. angļu skapi. Un, tā dažus laimīgus mēnešus pavadījis raugoties uz nu jau sakārtoto un apdzīvoto antīko mēbeli, bet nelaime nenāk brēkdama... Viss iesākās ar to, ka viņa māmuļai istabā uz galda blakus skapim viendien pati no sevis sasprāgusi remdenā tējas glāze... Pēc kāda laika sekojis turpinājums – Jānim pusdienojot pēkšņi ne no šā vai tā rokās sašķīdusi kompotā glāze: lauskas pa grīdu un galdu, bet žāvētie augļi atraduši vietu viņa ūsās un matos...

Nē, tas nebija jaunā burvja Harija Potera zižļa trakotās izdarības, liekas, tas bija bijis bezvārda poltergeists, jo citdien tā trakulības atsākušās ar jaunu sparū nu jau plēšot Meisenes dekoratīvo šķīvi pie sienas virtuvē... Jānis sapratis, laiks negaida un devies pie tantiņas ekstrasenses, kura jau pa ceļam uz viņa mājām bubinājusi, ka lieta nopietna, jo jau pa gabalu jūtams, ka tur atrodas kaut kāds kofērītis pilns ar enerģiju. Bet tas taču bija skapis! Jānis nelūrēja, kas tika darīts ar viņa dārgumu. Tantuks tikai saka, „ja ego za dveri, on obratno” un tā vairākas reizītes. Kā atkal iededz baznīcas svecītes, tā tās pacenšas nodzist un tā visu laiku.

Vārdotāja saniknojās – apvārdoja konfektes un aizkrāsnē aizmeta. Un viss – liesmiņas plīvo un trauki neplīst, liekas Viņš, paši zināt, Kas, nomierinājās... Arī skapis, arī Jānis. Vēlāk konfektes nemeklējis, skapi restaurējis, un nu tas mīt viņa mājās. Pirms tam gan nejauši atradis skapī slēpnīti, kur atradusies ar lenīti apsieta maza kastīte, bet tajā apsūbējušas tikpat mazītiņas pērlītes, kas sabira viņa rokās Jānis tomēr nolēmis skapi pārdot... ❖

Poltergeista pilnvarotā Jegorova.

Kas? Kur? Kad?

4. aprīlī

Ārija Ubarste stāstīs par saviem projektiem, kurus atbalstījis VKKF.

Zane Stikāne – par vienu no KKF finansētajiem projektiem "Jelgavas vecdicībnieku kopienas ikonu saglabāšana"

25. aprīlī

Aida Podziņa par Gaiķu baznīcas solu gleznojumu un Ērberģes baznīcas kanceles restaurāciju.

16. maijā

Dace Čoldere un Sarmīte Gaismiņa par VKKF piešķirumiem.

Jauni Kursi:

The admissions officer for the Preventive Conservation MA is Jean Brown – jean.brown@unn.ac.uk

Application forms and course literature can be obtained from the Course Secretary Jenny Young – jenny.young@unn.ac.uk

Course Secretary, Jenny Young
MA Conservation of Fine Art
Burt Hall, University of Northumbria, Newcastle upon Tyne, NE1 8ST
Tel: +44 (0) 191 227 3250
Fax: +44 (0) 191 227 3250
jenny.young@northumbria.ac.uk;
jenny.young@unn.ac.uk ❖

Latvijas Restauratoru biedrības avīze

ISSN 1691-0966

Iznāk kopš 1997. gada novembra.

Adrese:

Vecpilsētas iela 7, Rīga LV 1050,
tālr. 7213273

Iznāk 4 reizes gadā

Redaktore D. Murziņa,
e-pasts: dita.mp@apollo.lv
Korektore A. Brīvniece
Redaktora biedrs V. Opule